לעילוי נשמת הר׳ אברהם יוסף שמואל אלתר בן הר׳ טוביה ז״ל

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת מטות / מסעי - שבת מברכים חודש אב

Shabbos Parshas Matos / Masay

July 6, 2002 - כו׳ תמוז תשס״ב

לכל זמן ועת.....(Monsey, NY)

הדלקת נרות- 8:13 * שקיעה/יום השבת - 8:31

זמן קריאת שמע/מ״א - 8:40 צאת הכוכבים/מעריב- 9:21

זמן קריאת שמע/גר״א - 9:16 לשיטת רבינו תם - 9:43

*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד וכו׳

תמוה, מה מקום היה לדברים הקשים שהשמיע משה באזני בני ראובן וגד - ״ואם לא תעשון כן הנה חטאתם לה׳ ודעו חטאתכם״ - אחרי התחייבותם להלחם עם אחיהם במלחמותיהם לרשת את ארץ כנען? הרי אם כבר הסכימו לכל מה שנתבקש, למה הוצרך להוסיף לייסרם ולהוכיחם עוד?

והשיב **הגמו״ר יוסף חיים זוננפלד זצ״ל, בס׳ חכמת חיים,** שאם נדקדק בדבריהם של בני גד ובני ראובן במה שענו למשה, ״ואנחנו נחלץ חושים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם״, מבואר שהלא העיקר חסר - היכן שם ה׳?! היכן הקב״ה ההולך לפני בני ישראל להדביר את אויביהם תחתיהם?! הלא בכך שדיברו בל׳ ״ואנחנו״ ללא הזכרת ה׳, יש משום הסתמכות על ״כחי ועוצם ידי״, והשכחת שם ה׳, הנותן לנו את הכח לעשות חיל ונצח על אויבנו. הרי לדעת משה רבינו, בזה שלא הזכירו שכל מה שעושים הוא עפ״י השי״ת, זה מגלה דעתם ומחשבותם.

וזה מרומז בדברי משה שאמר להם, ״אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו **לפני ה׳** למלחמה״ וכן ״ונכבשה הארץ **לפני ה׳** ואחר תשובו.״ ורק אז יהיו ״נקיים מה׳ ומישראל.״ אבל אם לא יעשו כן ולא יזכירו שם ה׳, ״הנה חטאתם לה׳ ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם.״

ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה וגו׳ (לה-יד)

פרש״י אע״פ שבארץ כנען תשעה שבטים ובעבר לירדן אינן אלא שנים וחצי,

***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***

ואדני צוה בה׳ לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו וגו׳ (לו-ב)

The daughters of Tzelofchad came with an argument to Moshe with pure intentions. Their father, Tzelofchad, passed away in the desert and he had no sons. Since the land of Israel was to be divided amongst the male sons, the daughters would not receive land and the name of their father would be forgotten. Therefore, they came to Moshe saying the law should accommodate them by giving them, his daughters, his portion.Moshe brought their request to *Hashem*, and they were allowed to inherit their father's stake.

Explains the **Chasam Sofer, R' Moshe Sofer ZT"L,** *Chazal* tell us that Tzelofchad died through execution! He saw that the Jewish People felt that perhaps it wasn't required to keep *Shabbos* in the desert. Therefore, he willfully violated the *Shabbos* in order to get executed, and thereby teach everyone the true severity of *Shabbos*. He was the מקשש עצים - *Wood chopper*, that was discussed at the end of *Parshas Shelach*. The *gemara* (שבת קיח) teaches us, *"Anyone who beautifies the Shabbos will merit to receive a portion without bounds."* Therefore, his daughters rightfully argued that since their father gave his life for *Shabbos*, as they stated earlier,

״כי בחטאו מת ...למה יגרע שם אבינו״ - *"Our father died of his own sin ... why should he be forgotten?"* Tzelofchad's name shouldn't be forgotten by not receiving a portion because he had no sons. In the end, *Hashem* agreed.

הוא היה אומר.....

R' Avrohom Yeshaya Karelitz ZT"L (Chazon Ish) would say:

"At times, laziness is the root of taking action. When we feel an urge to give in to a desire, we might hear a whisper telling us that something is not right. Laziness, however, prevents us from fighting that desire and we give in to our bad habit."

A Wise Person would say:

"A person does not stop laughing because he grows old. Rather, a person grows old because he stopped laughing!"

R' Avigdor Miller ZT"L would say:

"Everyone in the world, from the most successful to the least, needs encouragement. Make it your career to give others encouragement!"

A SPECIAL MAZEL TOV TO MR AND MRS MOSHE SPILMAN ON THE BIRTH OF THEIR SON נ״י. MAY THEY SEE MUCH NACHAS FROM HIM.

For all inquiries and הערות, please call 845-282-9081 or E-mail: TorahTavlin@aol.com

השוה מנין ערי מקלט שלהם משום דבגלעד נפישי רוצחים עכ״ל. וקשה, הלא ערי מקלט לא נעשו אלא להורגים בשוגג, ולא שייך דנפישי שוגגים?

ונראה **להמהר״ל מפראג, הגמו״ר יהודה ליוואי זצ״ל, בס׳ גור אריה,** כי כל אדם שהורג בשוגג היה לו להיות נזהר שלא יהרוג ולכך חייבוהו גלות, דאם לא כן למה יגלה דהא אינו חפץ הוא להרוג, אלא ודאי שהיה לו להיות נזהר שלא נהרג חבירו על ידו. אמנם בגלעד שהיו ״נפישי רוצחים״, הם היו מזידים וא״כ לא תמצא אף אחד מהם - אף הטובים שבהם - שהיה נזהר שלא יהרוג חבירו בשוגג. ולפיכך, כמו שתמצא הרבה מזידין שהורגים במזיד, מכל שכן שהיו יותר הרבה שוגגים שאין נזהרין שלא יבא על ידם שפיכות דמים. ומש״ה היה צריך להרבה יותר ערי מקלט.

ועוד י״ל, דודאי מה שהיו שם הרבה רוצחים, היינו מפני שהמקום היה גורם, שגלעד מגדלת רוצחים לרצוח אנשים. לכך היה מוכן לגדל אנשים הורגי שוגג, כי יש בני אדם מוכנים לדבר מה יותר, והיה המקום מגדל אנשים שעל ידם יבא שפיכות דמים - יש במזיד ויש בשוגג.

מעשה אבות....סימן לבנים

זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבולותיה וגו׳ (לד-ב)

In 1936, pogroms against the Jews in Israel increased. The British government realized that the situation could not continue; the relationship between the Jews and the Arabs was just intolerable. So a commission, headed by Lord Viscount Peel, was dispatched to "Palestine." The commission was to submit its proposals to King George. One of the last witnesses to testify before the commission was the chairman of the Jewish Agency, David Ben Gurion. On the witness stand there was a *Tanach* and, *l'havdil,* a Koran and a Christian Bible. Each of the witnesses took an oath. Ben Gurion's testimony lasted for over three hours. He spoke about the long lasting connection between the Jewish people and the Land of Israel, declaring that this was our home and that we demand from the British government and the rest of the world to recognize our right to the Land of Israel. It was a very moving speech and the journalists who were present immediately ran to the telephones to relay Ben Gurion's impressive speech.

Lord Peel, however, sat there coldly, without emotion, and did not display any excitement. Then, in a low voice, he spoke to Ben Gurion: "Mr. Ben Gurion. where were you born?" "In Plonsk." was the reply. "Where is Plonsk?" Peel asked again. "In Poland."

Lord Peel paused for added effect. "That is very strange. All the Arab witnesses who appeared before this committee, Nusseibah, Nasabiba, El Tal and El Husseini, were born here in Palestine. And almost all the Jewish witnesses who appeared before us were not born here." He looked up at Ben Gurion with obvious disdain. "You say that this is your house, but someone else lives here now - the Arabs. There is an international law which states that if somebody contests the right of someone who is holding on to property, he must submit a *kushan* - a document or proof of ownership that this property belongs to him even though he was not born there."

Without hesitating, Ben Gurion, a secular Jew far removed from the words and ways of the Holy *Torah*, lifted up the Bible that was on the stand and said, "Lord Peel, surely we have a *kushan;* this is our *kushan* - the Bible. The British are a nation that respects the Bible. Is our historical right, as stated in the Bible, less authentic than a document penned by some clerk in some land registry office? This is an everlasting document in which it is written: *`To your children I have given this land.'* G-d promised this land to our Father Abraham and to his descendants. There is no doubt that we are the descendants of Abraham, Isaac and Jacob." The effect was felt throughout the room and impacted the ultimate decision.

TORAH GEMS

נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך וגו׳ (לא-ב)

Rashi notes that even though Moshe heard that he would die after this war, he did not delay the battle. Yehoshua Bin Nun, however, did delay conquering the land of Israel so that he would live longer, but in the end, he still lived a shorter life than his teacher Moshe. How could a *Tzaddik* such as Yehoshua delay conquering *Eretz Yisroel* for his own personal benefit?

R' Yitzchak Levi, Shlit'a, suggests that Yehoshua based his actions on Moshe's admonition to *Bnei Yisrael*, *"I know that after my death you will become degenerate."* (דברים לא-כט) *Chazal* ask: Did that in fact happen, did the people lose their faith? Rather, as long as Yehoshua lived, the spirit of Moshe lived as well. Moshe's prophecy was instead fulfilled after Yehoshua's death. Yehoshua understood this, and knew that after his own death, *Bnei Yisroel* would worship idols. This is why he wanted to prolong his life. We now see even more clearly how exacting *Hashem*'s accounting is. Even though Yehoshua had an arguably worthy excuse, he nevertheless contradicted *Hashem*'s Will, and he was therefore punished for it. Moshe could have argued that he should delay fighting Midian in order that he could live to teach *Torah* to *Bnei Yisroel*, but he did not do so. Yehoshua should have followed his teacher's example.